

Arrest

nr. 228 486 van 5 november 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DE VOS
Elisabethlaan 25/1
8820 TORHOUT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 26 augustus 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 28 juni 2019 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 17 juli 2019 en 20 augustus 2019.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 september 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 oktober 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat B. DE VOS verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché C. KURUM, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, dient op 25 april 2019 een aanvraag in op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 28 juni 2019 neemt de gemachtigde van de minister de beslissing waarbij deze aanvraag ontvankelijk maar ongegrond wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 25.04.2019 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

A., D. (R.R.: xxx) nationaliteit: Ethiopië geboren te A. A. op (...)1980 adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er worden medische elementen aangehaald voor A., D.. De arts-adviseur evalueerde deze gegevens op 25.06.2019 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en concludeerde dat de aangehaalde medische elementen niet weerhouden konden worden gezien de medische behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in het land van herkomst, Ethiopië.

Derhalve dient de aanvraag ongegrond verklaard te worden.

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft. Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslag aan A, D. te willen overhandigen.”

Op 28 juni 2019 wordt ten opzichte van verzoeker ook een bevel genomen om het grondgebied te verlaten.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De verwerende partij werpt volgende exceptie op:

“Met betrekking tot de ontvankelijkheid:

Het verzoekschrift werd te laat ingediend en is bijgevolg onontvankelijk ratione temporis Het verzoekschrift tot nietigverklaring is namelijk gericht tegen de beslissing dd.28.06.2019 waarbij hun aanvraag met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard. Op 17.07.2019 heeft betrokkene zich aangeboden bij het gemeenteloket. Daar werd betrokkene medegedeeld dat de beslissing negatief was en vervolgens kreeg hij een niet voor kennisname gedateerde beslissing overhandigd. Betrokkene beweert dat hij niet de kracht had om de bijgevoegde omslag (ttz. het advies van de arts-adviseur) in ontvangst te nemen. Hij wilde zich naar eigen zeggen mentaal sterken om vervolgens terug te keren en de beslissing in ontvangst te nemen. Dit doet besluiten dat de kennisgeving van de beslissing van 28.06.2019 op rechtsgeldige wijze is gebeurd op 17.07.2019. Overeenkomstig artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet kan een beroep tot nietigverklaring worden ingesteld met een verzoekschrift binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het beroep gericht is. Het feit dat betrokkene zich pas op 20.08.2019 op de gemeente heeft aangeboden, om opnieuw een afschrift te verkrijgen en de bijgevoegde omslag (ttz. het advies van de arts-adviseur) in ontvangst te nemen verandert niks aan de bovenstaande vaststelling. Deze tweede kennisname opent geen nieuwe beroepstermijn. Betrokkene kon volledig kennis nemen als hij dit wou. Gelet op bovenstaande is de verwerende partij de mening toegedaan dat het door de verzoekende partij ingestelde beroep bijgevolg niet ontvankelijk is wegens laattijdigheid.”

2.2. In het verzoekschrift zet verzoeker over de kennisgeving het volgende uiteen:

“ONTVANKELIJKHEID

Artikel 39/57, §1, 1ste lid, Vreemdelingenwet voorziet na de kennisgeving een beroepstermijn van 30 dagen.

Deze beroepstermijn gaat in vanaf de datum van kennisgeving van de beslissing.

In casu verwijst de beslissing van 28.06.2019, naar het advies van de arts adviseur van 25.06.2019. De beslissing verwijst uitdrukkelijk naar dit advies om tot de ongegrondheid te besluiten. De motieven van de verwerende partij om tot de ongegrondheid te besluiten, zijn niet te vinden in de beslissing zelf, maar wel in het advies d.d. 25.06.2019, waarnaar de beslissing verwijst.

Dit advies van de arts-adviseur wordt aldus geacht integraal deel uit te maken van de bestreden beslissing. In de bestreden beslissing wordt ook uitdrukkelijk vermeld dat de bijgevoegde omslag (ttz. het advies van de arts-adviseur), samen met de beslissing aan verzoeker dient te worden overhandigd.

Een administratieve beslissing dient integraal ter kennis te worden gebracht aan de betrokkene. Er kan maar sprake van een kennisgeving zijn, op het moment dat de beslissing ook effectief integraal aan de betrokkene werd overhandigd.

Op 17.07.2019 bood verzoeker zich aan bij het gemeenteloket. Er werd mondeling aan verzoeker meegedeeld dat de beslissing negatief was. Getroffen door dit slechte nieuws, had verzoeker niet de kracht om deze al in ontvangst te nemen. Verzoeker wilde zich eerst mentaal sterken, en zou vervolgens terugkomen om de beslissing in ontvangst te nemen.

Verzoeker kreeg reeds een niet voor kennisname gedateerde versie mee van de beslissing zelf, doch de gesloten omslag met het advies van de artsadviseur werd aan verzoeker nog niet meegegeven. Dat de beslissing nog niet voor kennisname werd gedateerd, is logisch gezien de integrale beslissing, ttz. de omslag met het advies van de arts-adviseur, nog niet aan verzoeker werd overgemaakt.

Verzoeker bood zich opnieuw aan op 20.08.2019 om de gesloten omslag in ontvangst te nemen.

Deze werd aan verzoeker overgemaakt op 20.08.2019.

Verzoeker ontving opnieuw de beslissing, deze keer wel gedateerd. De beslissing vermeldt:

“A. D. verklaart bijgevoegde gesloten omslag te hebben ontvangen. Terug aangeboden op 20 augustus 2019.”

Daarboven staat evenwel vermeld:

“Kennisname op 17 juli 2019”

Waar het correct is dat verzoeker zich op 17 juli 2019 aan het loket heeft aangeboden, werd toen nog niet de integrale beslissing, met inbegrip van het advies van de arts-adviseur aan verzoeker overgemaakt. Pas op 20 augustus 2019 werd deze gesloten omslag aan verzoeker overgemaakt.

De beroepstermijn gaat in vanaf de datum vna kennisgeving van de beslissing.

De beslissing omvat het verslag van de arts-adviseur, dewelke daar integraal deel van uitmaakt.

De beslissing werd pas integraal aan verzoeker ter kennis gebracht op 20 augustus 2019.

Huidig beroep is dan ook ontvankelijk.”

2.3.1. Artikel 39/57, § 1, eerste lid van de wet van 15 december 1980, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt dat het beroep tot nietigverklaring moet worden ingesteld met een verzoekschrift binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht.

De Raad merkt dienaangaande op dat de beroepstermijn van openbare orde is en strikt moet worden toegepast, zodat het hem niet is toegestaan er uit welwillendheid van af te wijken (RvS 15 juni 2012, nr. 219.733). De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden indien hij een laattijdig ingesteld beroep toch ten gronde zou behandelen (RvS 18 juni 2004, nr. 132.671).

2.3.2. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt het volgende. Verzoeker werd uitgenodigd om zich aan te bieden voor kennisname van de bestreden beslissing. Verzoeker bood zich aan op 17 juli 2019 maar weigerde blijkbaar om te ondertekenen en om de documenten in ontvangst te nemen, alleszins de gesloten omslag met het advies van de arts-adviseur.

Op 28 juni 2019 werden twee beslissingen genomen: de bestreden beslissing en een bevel om het grondgebied te verlaten. Beide beslissingen werden samen ter kennis gebracht. Op de bestreden beslissing werd vermeld: “Kennisname op: 17 juli 2019” en “Terug aangeboden op 20 augustus 2019” waarna een handtekening van verzoeker volgt. Op de “akte van kennisgeving” van het bevel om het grondgebied te verlaten van 28 juni 2019, wordt vermeld: “17 juli 2019” en “Weigert te ondertekenen en weigert ook om de documenten in ontvangst te nemen (dus ook de gesloten omslag)”.

Verzoeker voert aan dat hem mondeling werd meegedeeld dat de beslissing negatief was, dat hij getroffen was door dit slechte nieuws en niet de kracht had om de beslissing in ontvangst te nemen, dat hij zich eerst mentaal wou sterken en vervolgens terug zou komen om de beslissing in ontvangst te nemen. Hij meent dat de integrale beslissing, met name de omslag met het advies van de arts-adviseur, niet aan hem werd overgemaakt en dat dit daarom geen effectieve kennisname betreft.

Uit deze uitleg van verzoeker blijkt dat hij zich op 17 juli 2019 bij de gemeente aangeboden heeft voor kennisname van de bestreden beslissingen maar toen hij vernam dat de beslissingen negatief waren, de kennisgeving weigerde. Op 20 augustus 2019 bood hij zich een tweede maal aan en werden de bestreden beslissingen hem effectief volledig afgegeven.

De beroepstermijn gaat in de dag die volgt op die waarop de verzoeker de inhoud van de bestreden beslissing op volkomen en nauwkeurige wijze kon kennen. Een tweede betekening doet geen nieuwe beroepstermijn ingaan, als de eerste reeds de termijn heeft doen aanvangen (RvS 13 maart 1987, nrs. 27.665 tem 27.671). Het is de betekening of de feitelijke kennis in hoofde van de verzoeker die bepalend is voor de aanvang van de beroepstermijn (J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid) in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 438, 439, 441).

Verzoeker bood zich op 17 juli 2019 aan bij de gemeente, vernam dat de beslissing negatief was en weigerde vervolgens de bestreden beslissing, waaronder het advies van de arts-adviseur, in ontvangst te nemen. Omdat de volledige fysieke beslissing hem niet werd gegeven, meent verzoeker dat er geen kennisgeving is gebeurd op 17 juli 2019. Verzoeker kan echter niet worden gevolgd waar hij meent dat het volstaat om de kennisgeving te weigeren, om de beroepstermijn niet te doen ingaan. De weigering om dat wat wordt betekend in ontvangst te nemen, is zonder belang voor de regelmatigheid van de betekening (*ibidem*, nr. 464 en de daar aangehaalde rechtspraak). Verzoekers weigering om de beslissing in ontvangst te nemen op 17 juli 2019, heeft dus geen invloed op de regelmatigheid van de kennisgeving.

De bestreden beslissing werd dus ter kennis gebracht aan verzoeker op 17 juli 2019. Het feit dat deze hem opnieuw ter kennis werd gebracht op 20 augustus 2019, doet geen nieuwe beroepstermijn ingaan.

Verzoeker toont evenmin overmacht aan. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass. 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; *ibidem* nrs. 502-506). De weigering om een beslissing in ontvangst te nemen, is geen overmacht.

Bijgevolg liep de beroepstermijn van donderdag 18 juli 2019 tot en met vrijdag 16 augustus 2019. Het verzoekschrift werd echter pas op 24 augustus 2019 met een ter post aangetekend schrijven ingediend bij de Raad, hetzij buiten de termijn van dertig dagen die is bepaald in artikel 39/57 van de vreemdelingenwet.

De exceptie van de verwerende partij is gegrond. Het beroep is onontvankelijk *ratione temporis*.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf november tweeduizend negentien door:

mevr. A. DE SMET,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET